

Tato práce se zabývá možností kosmopolitního přístupu k demokracii ve světě pozměněném globalizačními procesy. Problematika globalizace je rozebrána z pohledu tří současných sociologů – Ulricha Becka, Anthonyho Giddense a Jana Kellera. Bude ukázáno, jakým způsobem ekonomická, kulturní a politická globalizace mění pravidla světové politiky. Moderní koncept demokracie tradičně předpokládá rámec národního státu, nicméně národní státy samy o sobě již nedokážou adekvátně reagovat na globální rozměr současných světových problémů. Tato skutečnost poté umožní otevřít téma kosmopolitismu jako konceptu, který si klade ambice rozšířit demokratické vládnutí i na globální úroveň.

Nejdříve bude představen Kantův kosmopolitní návrh zákonného mezinárodního uspořádání – federace svobodných států. Věčného míru může být podle Kanta dosaženo skrze realizaci veřejného práva ve třech sférách: státoobčanské právo, mezinárodní právo a světoobčanské právo. Na Kanta navázalo několik autorů, kteří různou měrou rozšiřují jeho kosmopolitní představu. John Rawls v Právu národů navrhuje politickou koncepci práva a spravedlnosti, která zůstává pevně v rámci norem mezinárodního práva. Naopak kosmopolitní autoři jako David Held a Daniel Archibugi navrhují takovou reformu mezinárodních institucí, jejímž konečným důsledkem by mohlo být vytvoření kosmopolitní demokracie. Jürgen Habermas se pokouší o smíření mezi procesy národní politiky a mezi kosmopolitními institucemi prostřednictvím konstitucionalizace mezinárodního práva. Hlavním cílem práce je na základě analýzy tří rozdílných přístupů k revizi kantovského projektu ověřit, zda jsou kosmopolitní teorie relevantní odpovědí na fenomén globalizace.